

ΑΠΟ ΒΔΟΜΑΔΑ ΣΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Χαιρετισμοί στο μοναστήρι, κοντά στη θάλασσα... Μέσα στο εκκλησάκι μιά εβωδιά σαν από λουλούδια Παραδείσου. Μιά λαμπάδα, μιά μονάχη, κείει μπροστά σέ μιά γλωμη Παπαγιάνη ή φλόγα της που τρεμοσβίνει δεητικά, κάνει νά λάμψει ένα χαμόγελο άπειρης συγκρατάσσης στά χείλη της Αγίας Παρθένου. Έξω ή θάλασσα κι ό κάμπος άνειρευούνται μέσα στην άνοιξιάνικη δόξα. Μέσα οι ψαλμοί, τά πανήλυ, οι άνθρώπινες ψυχές δεητικές ή έκοιταικές, σαν τή λαμπάδα που τρεμοσβίνει, εκεί πέρα, έξω τά νέα σπαριά ή οι άνθισμένες άρωμηθρες και τό κάμα που τονίζει έναν παιάνα άναστάσιμο. Η φωνή του ιερέως ταπεινή, άρμονική, κροταροει και άγκαλιάζει όλα μέ τά λόγια του θείου ύμνου.

Χαίρε ότι τά ούράνια συναγάλλεται τή γη

Τ' άγχοι του πελάου μπαίνει από τ' άνοιχιά παρθύρα, — προσκυνητής που φέρνει τήν ψυχή των στοιχείων νά προσεγγηθεί άντάμα μέ τις άνθρώπινες ψυχές, Μιά τρώπα φαίνεται σταματισμένη σά ν' άφηνόσεται τήν ψαλμοδία, και τά κοιλιά της σηκωμένα λαμποκοπούνε στον ήλιο, σαν τ' άσημένα κοιλιά στη γάλερα της Κλεοπάτρας. Κ' ή φωνή του ιερέα, ταπεινή, άρμονική, εξακολουθεί

Χαίρε ή τις σαρήνας των άλιφον πληρούσα

Σιγά-σιγά ό γάμος της μικρής εκκλησίας πλαταινει, — πλαταινει κι άγκαλιάζει όλα: τή θάλασσα, τον κάμπο, τάνοσογιάλι τό στεφανωμένο από τις άνθισμένες άρωμηθρες. Η εβωδιά τους ύψώνεται σαν διμάμα στον ούρανό, τά σπαριά λυγίζουν σαν σέ διακούς, και τό φλοισβημα του κήματος σκονοδεύει τήν ψαλμοδία.

Εύφημει σε μακροζώντα τά πέριτα

Ληξούρι

ΙΟΥΣΤΙΝΑ

ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ

Στό προηγούμενο φύλλο, σελίδα 156, πρέπει νά διορθωθούν:

Στήν α' στήλη, ύστερ' απ' τή λέξη «νεροκομτή», ή τελεία σ' ερωτηματικό. Και πειό κάτω τό Jacovino σέ Jacobino και τό Καροφυλής σέ Καροφυλλής.

Στή β' στήλη τό «όπου και στο Boninzella» σέ «όπου και τό Boninzella».

* * *

Προσθέτω και τοϋτο άκόμη σέ όσα είπα για τό Βενιζέλος: Τό—cello δέν είν' άπίθανο άντις νάνα, κατάληξη νά είναι συγκοπή ονομάτου, λ. χ. Michele—Chello—Cello ή Domenico—Dominichello—

Donzello (Δέν είν' από Donenico;)—Zello κτλ. (Έσως τέτιο και τό Τσέλος, είτε είν' άρβανίτικο είτε δέν είναι). Λοιπόν μέ λίγα λόγια τό Βενιζέλος ή είναι άπλός ύποκορισμός του Βενο—Βενί μέ τήν καταλ.—cello ή του Βενicio (είτε του Βenci) μέ τήν καταλ.—ello ή σύνθετο όνομα όπως τό δικό μας Καλογιάννης, καθώς, είτε κι ό μακαρίτης Χρηστομάνος, χωρίς όμως, ποϋ φαίνεται, και νά όρση καλά τά δυό συνθετικά. Εγώ βρίσκω πιθανότερη τήν πρώτη ύπόθεση. Βέβαιος δέ μπορώ νάμαι, γιατί, όπως έγραφα κι άλλότες, στα όνόματα τυχαίνον γίλις δυό διασταύρωσες και πρέπει νάβρη μιά ιστορική άπόδειξη, για νά δείξη ποιά ή άληθινή παραγωγή. Δέ μοιάζουν τά όνόματα τά συγκομμένα και παραμορφωμένα, ξεκάφρατα όπως είναι κι άπομονωμένα, μέ άλλα γλωσσικά στοιχεία, όπου μπορεί νά βοηθηθή, κανείς στο βρέσιμο της καταγωγής τους από τή χρήση τους μέσα στις λογής φράσες.

I. ΣΤΑΜΝ.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Δ. Γ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ Τοπωνυμικά παράδοξ*

Ό συγγραφέας άν και γράφει τή μυτη, είναι όμως ιστοριοδίφης γουστόζος και λογογράφος μέ χιούμορ.

Ό κ. Καμπούρογλους έχει λεπτότατο αισθητήριο νά βρίσκει τις πιο κρυμμένες άλήθειες όταν πρόκειται για τήν ετυμολογία μερικων ονοματισμων. Αν καταγινότανε ειδικά μέ τή γλωσσολογία θά έδρασε δάφνες γλωσσολογικές, που θά του τις ζουλέβαμε όλοι μας.

Όραία και πρωτότυπη ή παραγωγή του Λιδοορί κι από τό δέντρο λιδοορία (που γίνεται λιδοορία όπως τό νιοχώρι γίνεται νιχώρι).

Έπίσης πως τό Μιστροάς δέν είναι τό Μιξήθρας του κ. Χατζηδάκη κέγω τό ύποψιάστηκα. Δέν είναι λοιπόν, κέχει πολύ δικιο ό κ. Καμπούρογλους. Κομικότερο είναι τό Φιλιατρά του κ. Χατζηδάκη, τής επιστημονικής κορυφής δά που τονέ λέει ό κ. Καμπούρογλους.

Του άποψίμει βλέπετε άνεπαφύλαχτα τον τίτιο δουλέθοντας στην κοινή συνήθεια της λατρείας με έχει και τό νού του ή λατρεία νά είναι όλότελα Άκαδημαϊκή νά ποΐμε και καθόλου στον έαφτό του επικίντυνη για τοϋτο όχι μόνο καμιά απ' τις χαζές Χατζηδάκικες ετυμολογίες δέ δέχεται, με κιδλες με με τις έξουδετερώνει όχι ξετινάζοντας τις με την επιστήμη, που δέν τήν ξαίρει, αλλά σκοτώνοντας τις με τήν άλήθεια που τήν κατέχει.

Άλλά ή ωραιότερη, ή ιστορικότερη, ή σωστότερη απ' όλες τις ετυμολογίες τον είναι ή ετυμολογία του για τά Γιάνινα. Από τό Άραβικό Άγιάν. Έξοχο. Στίβει λεμόνι σέ όλος όσοι τό ετυμολόγησαν ως τώρα. Θέλει όμως γλωσσολογικό ξεδιάλωμα, και θά τήν ξεδιαλώω σέ μελλούμενο άρθρο μου, γιατί είναι ή μόνη άληθινή. Η άπειράταξη.

Η δοτική πληθυντική της άραβικής που τήν πή-

σανε κ' ο Τούρκου έχει κατάληξη -άνινα λ. χ. μουχταρ, μουχταράνινα — στους μουχτάρηδες, αγιάν, αγιάνινα — στους αγιάνηδες — δημογέροντες, άρχοντες. Ωραία και πειστική επίσης κι η μεσαιωνική ονομασία της Ήθάκης: Καμπάρεά, από τις καμπάρες — μεσαιωνικά καράβια. Τα Περίσια από τον Ηιατίς άγά πού πολύ πιθανό από όλα. Τα σκατά βασιλικά επίσης.

Τώρα για τα Σεπόλια από το Έσωπόλια, μοι φαίνεται λίγο δυσοπύτο, για λόγους φτογγυκούς και τεχνολογικούς. Ο φτόγγος επρίν άπ' τα χειλικά π. β. φ. μ γίνεται συχνά ο, (Γρ. Φιλίν. παράγρ. 263) μα το ο δέ γίνεται ε άφτοϋ πού θρίσεται. Όστε αν ύπάρχουν και οι δυο οι τύποι, ο πρώτος είναι ο τύπος με ε: Σεπόλια. Το Σωπόλια τάχα άπ' το Έσωπόλια πολύ δασκάλικο μοιάζει σαν το έξώφλιον, πού το φτείασαν οι δασκάλοι για να ξηγήσουνε το τσόφλι, τ'Αραβικό

Μα δέν έχει χώρο ο «Νουμάς» να τα ξεδιάνουμε. Κ' είναι τόσο άμορφα.

M. ΦΙΛΗΝΤΑΣ

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ένα βιβλίο για το Βερολίνο.

Πολλά έχουνε γραφτεί ίσα με σήμερα για το Βερολίνο, μα πάντα περιμέναμε ένα βιβλίο τέλειο. Ο κ. Ερνέστος Ντελαέ έβγαλε το «Βερολίνο». Δέν είναι μονάχα η ανάληψη πού κάνει κάθε προσηγορία σπουδής για τον ποιητή, μα φέρνει και πολλές καινούριες άποκάψεις. Ο κ. Ντελαέ, οικογενειακός φίλος του Βερολίνο, πού του έμεινε πιστός ίσα με τις στερνές του μέρες, είναι ο πού κατάλληλος για να πάρει άπάνου του τέτοια δουλειά και να την τελειώσει. Οι πηγές του είναι οι ανάμνησές του. Δέν έγραφε μάταιες φλυαρίες, ούτε άλλο τίποτ' άξεδιάλυτο κι άξήγητο. Το βιβλίο του μπορεί να χαρακτηριστεί σαν ένα πολύτιμο μεταλλείο από ντοκουμέντα άναμφισβήτητα. Βλέπουμε παντού τη φροντίδα του συγγραφέα να ακολουθεί την πραγματικότητα, και να στήνει την γυμνή αλήθεια αγνάντια στις ψεύτικες ιστορίες και στα παραμύθια πού δημιουργούνται για τον Βερολίνο. Τίποτα το αναλήθευτο δέν υπάσχει μέσα σ' αυτό το βιβλίο, γιατί ο συγγραφέας του είναι μάρτυρας καλής πίστης, πού κοντά στην αθηναιότητα της δήγησής του, μάς δίνει την ειχαρίστηση να διαβάσουμε σελίδες γραφικές και χροματισμένες. Ο Ερνέστος Ντελαέ είναι γνωστός από τη μελέτη του για τον ποιητή Ρεμπώ, πού του είτανε συμπαθήτης στο Λύκειο του Σαρλεβίλ. Έξήγησε το έργο του με ακρίβεια και καταπληκτική φωτεινότητα κρίσης. Έτσι ο Ντελαέ έτιβλήθηκε σαν κριτικός πρώτης γραμμής, και θα είναι πολύ δύσκολο σ' έσους θα καταπιστούνε να γράψουνε για τους δυο παραπάνου ποιητές, α δέν έχουνε μελετήσει τα βιβλία αυτά του Ντελαέ.

Ο ποιητής Ε. Άδυνασιάδης

— Στον τελευταίο αριθμό (Φλεβάρης 1920) της «Σύγχρονης Επιθεώρησης» του Παρισιού (Revue Contemporaine) ο γαλλόγλωσσος Ρωμικός ποιητής κ. Ε. Άδυνασιάδης δημοσιεύει μια σειρά ποιήματα

με γενικό τίτλο: «Τραγούδια της Μυτιλήνης». Μεταφράζουμε για τους άναγνώστες του «Νουμά» δυ' από τα τραγούδια του, πού χαρακτηρίζουνε το ταλέντο του.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ

Ω θρύση του μεγάλου δρόμου
πού στάζει το νερό στάλα στάλα,
πόσα χείλη ξεγέλασες
πού μαζέψανε τη δροσιά σου,
και μέσα στη φλογισμένη μέρα
δέν μπορέσανε να ξεδιψάσουν.

Ω θρύση του μεγάλου δρόμου
δίνοντας μια σταλιά, δίνεσαι διάκερη,
καθώς η παρθένα στον αγαπημένο της.

Κλαίω την κακή σου μοίρα:

Η συστολή σου γεννά τη μνησικακία μας
κ' η καλοσύνη σου τη θλίψη μας.

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΟΥ

Άνάμεο' από τα φτωγά λουλούδια του κάμπου,

πού είναι περιφρονημένα,

έκείνα πού ταιριάζουν πού πολύ στα τραγούδια μου
είναι τ' άθάνατα.

Σβύνουνε σά χοντρές άναλαμπές,

και τα ντελικάτα τους τα πέταλα

κάνουνε, για να μην πέσουν, μα μάταιη προσπάθεια,
καθώς τα λόγια μου.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΣ ΔΙΑΒΑΣΗ...

Αγαπητέ «Νουμά»,

Ο Βαγγέλης Κακούρος, καθηγητής ύπότροφος, στη Ζυρίχη, δημοσιεύει μιάν άμορφη άναπόκριση στη «Νέα Ελλάδα», για την εκπαιδευτική κίνηση στη Νέα Γερμανία, για τον άγώνα πού γίνεται να γενηθεί ένα πραγματικά λαϊκό σχολείο, μα λαϊκή εκπαίδευση αληθινή, πού να έτοιμάζει πολίτες Γερμανούς, μα και ανθρώπους μαζί, όχι όργανα τριπλά και χτηνώδικα μ'εσ κροίραρχης τάξης. Κάτι θα διδαχτεί άμα διαβάσει την άναπόκριση, κι ο κ. Χατζιδάκης, ο αίμοβόρος καθηγητής του Πανεπιστημίου, πού κοντά σε τόσα γλωσσικά άρατα θέματα πού άλλωσε στις σήλές του «Εμπρός», και τον «Καιρόν», έπισπάσωσε να χιτηήσει και το περιεχόμενο των ν.ων άναγνωστικών του Κράτους, γιατί δε στάζουν αίμα. Αίμα θέλει να στάζουν και τότε θα τα πεϊ έθνικά και πατριωτικά. «Άμα δε διδάσκουν τα παιδιά να χουν καλύτερ' από μάνα και πατέρα το τσιφτεκάλι και ηβ μαργινάτοι και πώς εν' άγια δουλειά το μάμ! μα μπάλλοτε και πάρ' τον κάτου, το να θγάζουμε τα μάτια, να χρώμε το σκώτι και να πίνουμε το αίμα του Βούργαρου, τότες τα βιβλία δέν άξίζουν κατά τα αίμοβόρα μωλά του κ. Χατζιδάκη. Έμείς αντίθετα νομίζουμε πως είναι καλά και άφια και μόνο για αυτό, όσες άλλες έλλειψες κι αν έχουν, γιατί είναι καιρός να ημερέψουμε και λίγο, ν' άνδραπέ-

φουμε. Γι αυτό και δίνουμε τη συμβουλή χωρίς και να ελπίζουμε πως θα πιάσει τόπο, να διαβάσει ο γερολύκος Χατζηδάκης, μήπως γίνει το θάμα να πιάσει ότι όχι τα νέα αναγνωστικά, μα ο δικός του αιμοδόρος πατριωτισμός κι ο πατριωτισμός των χρυσοκάνθαρων αισχροκερδών εν' εκείνος που καταστρέφει το έθνος, τη δημοκρατία και την οικογένεια, εκείνος πόνεσε πόνοες τις μοσές ελληνίδες.

I. ΣΤΑΜΝΟΠΟΥΛΟΣ
***

ΓΙΑ ΤΟΝ κ. ΧΙΩΤΗΝ

Βεβαίως ή παρατήρησής σας θα είχε κάποια σημασία, αν δεν ομολογούσατε ότι πήρ' παρτίδα σας, θλα, και τα Η ακόμα, γίνονται ΟΥ. Στη δική μου όμως γίνονται μόνον η Υ.

Αποποιεία κατάχαρδα διὰ τοῦτο
Δ. ΓΡ. Κ.

***

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΤΙΤΛΟ

Αγαπητέ «Νουμά»,

Τό δραματάκι «Οικογενειακή Ζωή» τοῦ Μαίτεργκ, που δημοσιεύεις στο τελευταίο σου φύλλο, μεταφρασμένο τόσο πιστά κι άψευγιάδιαστα από τη Λίδια Κάμα Λαζανά, στά γαλλικά έχει τον τίτλο:

Η λέξη αυτή δέ θάπανε πιο ταιριασμένο να μεταφραζόταν στη δικιά μας γλώσσα «Σπιτικό»: Έτσι μοῦ φαίνεται πές θάτόδινε κυριολεκτικώτερα την έννοια τοῦ δραματογράφου, όπως «σπιτικό» πρέπει να μεταφράζουμε το εγγλέζικο Rome και το άλλο γαλλικό Foyer.

Δικός σου
Μ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

***

ΤΑ ΠΡΡΟΣΟΝΤΑ!...

Φίλε Νουμά,

Σ' ένα βιβλίο τοῦ Ψυχάρη «Διαγωνισμός για τη γλώσσα, 1901», διάβασα τα ακόλουθα:

«... Είναι κάποιος Μενέλαος Φιλήντας που κάθεσαι στην Αφρόνη του Μαμεραῶ.

Να κάθονταν άφτὸς πουνενά στην Εδρώπη, βέβαια πως θάκοιγόταν τὸνομά του κα' προτοῦ τὸ γράψω ἔδω.

Άφτὸς θάπανε τόσο σπουδαίο στην ἐπιστήμη. Έπρεπε να θροικόντανε κανείς να τὸν ἔβγαζε από κει που είναι κ' ἔτσι να μπορέση τὸ παιδί να δουλέψη στά γερά για τὴν ἐπιστήμη και για τὴ γλώσσα».

Μὰ δὲ μιλάει μοναχά στο βιβλίο αυτό τόσο ἐπαινετικά ὁ Ψυχάρης για τὸ Φιλήντα. Μιλῶει κι ἄλλοι, σὲ πολλές μεριές, κι ὄσες φορές μίλησε γι αὐτὸν τὸ φώναξε ἀπερίφραστα πως «ή μακρυνή εἰσοσάχρονη ἐργασία τοῦ Χατζηδάκη δὲ συγκρίνεται με τὴν ἐργασία τοῦ Φιλήντα».

Κι ὅμως ὁ Φιλήντας δὲ διορίστηκε στη σύνταξη τοῦ «Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ» γιατί δὲν ἔχει τὰ προρροσόντα! Τὰ προρροσόντα τῆχει, βλέπετε, ὁ κ. Αμαντος, που σκαμπάζει ἀπὸ γλωσσολογία, ὅσο κι ὁ μπακάλης τῆς γειτονιάς μου ἀπὸ ἀνώτερα μαθηματικά.

ΑΝΑΠΟΔΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

— Σε λίγες μέρες ή δημοφθ Σμύρνη θ' αποτελεί μέρος ἀναπόσπαστο τῆς Μεγάλης Ἑλλάδας. Ὁ ποι-

ητής Ἀγγελιος Λόβας ἐμπνευσθήκε ἀπ' αὐτὴ τὴ μεγαλόπρεπη σελίδα τῆς ἱστορίας μας και ἔγραψε (Τὸ Τραγούδι τῆς Σμύρνης) και τῆς φωνάζει να θγάσει τὸ γλασμάκι τῆς, γιατί δὲν εἶναι σκιάδα-Τοῦρκα πιά. — Σ' αὐτὰ ἐπάνω πᾶ λόγια ὁ μουσοεργός μας Λαυράγκας ἔγραψε μετ' γλυκύτατη μουσική. Κ' εἶσι τὸ «Τραγούδι τῆς Σμύρνης» θὰ μείνει σὴ μουσική μας ἱστορία γι ἀνάμνηση τοῦς ἐπιγόνους μας, τὸν μεγάλων σημερινῶν χορίων. — Τὸ τραγούδι αὐτὸ τὸ τίπωσε ὁ ἐκδοτικός Οἶκος τῶν κ. κ. Μυστακίδου και Μακοῆ (Στοῦ Ἀρσακείου).

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Φιλ. Ἡ Τέχνη βγαίνει στή Σμύρνη κ' εἶναι πολὺ καλὸ περιοδικό. Με τὸν ἴδιο τίτλο βγήκε κ' ἔδω δύο φορές φιλολογικὸ περιοδικό. Τὸ ένα στά 1901, θαρροῦμε, και τῆλο πρόπερι ἀπὸ τὸν ποιητὴ κ. Ἰωσήφ Ραφτόπολι. — κ. Ἰσνιο. Τὸ «Μεσ' ἠτὰ σκοτάδια» ὄχι και τόσο πετυχημένο. — κ. Κλ Ραῖν. Τὸ μουσολῶ σου ὄχι και τόσο καλὸ, χρειάζεται ὅμως ἀκόμα λίγη δουλειά ὁ στίχος. — κ. Κωστ. Στυῶ. Ὁ φίλος σφραῖνει ταχτικά, κάθε βραδάκι σὸ καφετεῖο «Μαῦρος Ἰάτος», ὁδὸς Ἀκαδημίας και Ἀσκληπιῶ. Ἀντάμωσέ τον και θὰ σοῦ δώσει μ' εὐχαρίστηση ὄσες πληροφορίες τοῦ ζητῆς. — κ. Κρ. Πάλ. Δὲν εἶναι κακοὶ οἱ στίχοι σου. Πρόσεχε λίγο και τῆς χαμοιδίες Ἀ. γι: Τοῦ ὄσσαντοῦ, ζευγάριμα εἰταίριαστο κτλ. — κ. Ἀπ. Μαγγ. Καλὸ και θὰ δημοσιευτεῖ. — κ. Μ. Β. Τὰ «Χρησιόγερνα» πολὺ καλὰ και θὰ δημοσιευτοῦνε, ἴσως σὸ ἐγγόμενο φύλλο. Ἀπαράτητο ὅμως να μᾶς στείλεις ἕνα ψευδῶνυμο για τὸ διήγημα, και τῆληθινὸ σου τῶνομα, για μᾶς. — κ. Χ. Θὰν τὴ δημοσιεύαμε τὴν «Επιβαλλόμενη ἀπάντησή σου», ἀν' εἶχε ὑπογραφή. Ὑπαγραφέ τῆνε λοιπὸν κ' ἀμέσως θὰ δημοσιευτεῖ. Ὅσο για τὴν «ἄμοιβή», τὴ βρήκαμε πολὺ μίσηση. Ἡ τῆξαι τὸν κόπο ἢ να λείπει ὅλος δαίλον. — κ. Π. Τζαν. Τὸ «Εἰκόνημα» εἶναι τὸ καλύτερο, μα ὄχι κι ἀπόλυτα καλὸ. Ἔχει μερικὰ ψευδία. Σπυραδούλενέ τα. Ἀπόφευγε και τῆς χαμοιδίες που καταστρέφουν και τ' ὄραϊότερο ποίημα. — κ. Ἄνδε. Ζαρ. Οἱ Παλιάνου καλοῦστικοι, μα σὺν και να τὸς λείπει για νᾶναι καλοὶ Σπυραδούλενέ τους. — κ. Γ. Χατζ. Θὰ δημοσιευτεῖ. — κ. Βλαδ. Μεσ' βιάσεσαι. Θὰ γράψεις και καλύτερα και τότε στείλε μας. — κ. Ν. Ηλ. Ἡ ἀπεραντη μα και πολὺ ἔξυπνη φλυαρία σου μᾶς πῆθανε κ' εἶται κατακορομομένοι διαβάσαμε τὸ τραγούδι σου. — κ. Κ. Ἀβρ. Θὰ σὲ ἀνασῶσουμε: ἀπὸ τὸ σπυράκι και οἱ γαος. Με τὴν ἀράδα σου. — κ. Ἀβ. Στείλε μας κανένα ἄλλο, καλύτερο. — κ. Μ. Καρ. Ἡ Μπαλιάντα δὲ μᾶς ἔρεσε και τίπο. — κ. Ε. Β. Μᾶς κατασφκίνησε τὸ γόγγυμα σου. Περισμένονε να διαβάσουμε τὰ τραγούδια σου μεθαῖριο που δὲν τὰ ἐκδύσεις σὲ τόμο. Πῶσο μᾶς ἔρεσε και πόσα δὲ λεί η τελευταία στροφή τοῦ δεύτερου τραγούδιου:

Ὁ ἕνας Βούλγαρος,
Σέσφος ὁ ἄλλος
κ' ἐγὼ σὸν τόπο μου
μαζὶ τους σκιάβος.

κ. Μ. Μ. Ζωτ. Εἶσαι ἀκόμα παιδί και δὲν πρέπει να ἀπελάξεσαι. Ἀσκήσου σὲ ἄλλα περιοδικὰ και σὲ σὲ θὰ μπεις και σὸ «Νουμά» — κ. Π. Πετρ. Ὅχι και τόσο πετυχημένο. Ἄς τόσο, μὴν ἀπελπίζεσαι. Θὰ γράψεις, με τὸν καιρο, και καλύτερα. — κ. Γ. Βαρ. Τὴ «νυχτωδία» σου μποροῦσες να τὴν τραγουδῶσες σὲ λιγότερες στροφές για νᾶναι καλύτερη. — κ. Ἀθ. Βασ. Θὰ δημοσιευτεῖ ἀργότερα μερικὰ διασθῶματα σὴ γλώσσα.

ΔΗΜ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

“ΠΛΑΪ” ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ,,

Βγήκε στή σειρά τῶν “Λογοτεχνικῶν ἐκδόσεων Ζηκάκη,, τὸ ρομάντζο τοῦ Διευθυντῆ τοῦ “Νουμά” κ. Δ. Π. Ταγκόπουλου (με τὴν εἰκόνα τοῦ συγγραφέα) και πουλιέται στά Γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας “ΤΥΠΟΣ” (ὁδὸς Σοφοκλέους 3) και στίς ἐπαρχίες σι τοῦς ἀνταποκριτῆς τῆς ἴδιας Ἐταιρείας, Ἀραχ. 3.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΛΑΜΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1919

ΚΛΕΙΟΜΕΝΟΣ ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1919

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Τραπεζον, Τραπεζαι, και Τραπεζιτα εν Ελλάδι και τα Ξενοτελειον	Αρ. 1.745.770.27	Κεφάλαιον	Δρ. 1.000.000.—
Έντοκα Ταμ. Γραμμ. Αμμοσ.	170.000.—	Αποθεματ. Τακτικόν	Αρ. 55.838.98
Έμπορ. Συναλλ. προς εισπραξιν	568.382.35	Έκτακτον	40.000.—
Χρονογραφα Τραπεζης (κατα τον αναλυτικόν πίνακα)	344.526.75	Κέρδ. και Ζημ. (ιστ. εις νέον)	7.372.73
Προεξοφλήσεις Έμπορικόν Γραμματιών	123.791.25	Ταμειντήριον	1.633.751.55
Δάνεια επ' ενεχύρω χρονογράφων και Ήυρημένον Λογαριασμοί	805.757.95	Καταθέσεις εν όψει	2.952.379.67
Προσφορινοί τρεχοντες Λογαριασμοί	459.077.48	επί προθεσμία	420.760.20
Προκαταβολαι επί φορτωτ. και εμπορευμ.	1.505.450.45	Ανταποκριται (Πιστωται)	8.019.95
Ανταποκριται (Χρεωσται)	70.829.—	Πιστωτικαι Έντολαι εν εκτέλεσει	102.300.85
Χρεωσται Πιστωτικόν Έντολών	496.841.75	Επιταγαι Πληρωται	11.360.45
Έξοδα Έγκαταστάσεως	Αρ. 25.985.70	Μερίσματα Πληρωται	2.130.—
Μείον απόβροισ 10%	2.598.57	Μέρισμα έτους 1919 @ 8%	80.000.—
	Δρ. 6.313.814.33		Δρ. 6.313.314.38

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΩΣ ΚΗΡΔΩΝ ΚΑΙ ΖΗΜΙΩΝ

ΧΡΕΩΣΙΣ		ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Έξοδα Διαχειρίσεως	Αρ. 75.462.55	Από Υπόλοιπον Κερδών 1918	Δρ. 12.529.46
Τόκους Καταθέσεων και Πιστ. Α'σμών	130.082.20	Τόκους και τόκομερίδια	905.300.70
Αποβροσεις εξόδων Έγκαταστάσεως	2.598.57	Προμηθείας και διάφορα Κέρδη	176.109.57
Καθαρὰ Κέρδη	185.795.41		
	Δρ. 393.939.73		Δρ. 393.939.73

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΗΡΔΩΝ ΕΚ ΔΡΧ. 185.795.41

Εις Κεφάλαιον Αποθεματικόν Τακτικόν 20%	Δρ. 37.159.08
Έκτακτον	40.000.—
Μέρισμα Τακτικόν	Αρ. 40.000.—
Έκτακτον	40.000.—
Όθροος Καθαρός Προσόδον	6.400.—
Έκτάκτων Κερδών	8.000.—
Ποσοστά Διοικητικού Συμβουλίου 10%	6.863.60
Κέρδη και Ζημια, τα άριθμενα εις Νέον	7.372.73
	Δρ. 185.795.41

Το μερίσμα εν δραχμών τεσσαράκοντα (40) είναι πληρωτέον, άπηλλαγμένον παντός φόρου, ήμα τη έγκρισει του παρόντος Ισολογισμού υπό της Γενικής Συνελεύσεως των Μετόχων επί τη προπαγωγή της υπ' αριθ. 3 μερισματοποιείσεως, εν Καλάμας μόν παρά τω Καταστήματι της Τραπεζης, εν Αθήναις δε και Πειραιει παρά τη Λαϊκή Τραπέζη.

Έν Καλάμας, τη 31η Δεκεμβρίου 1919.

Έντολή του Διοικητικού Συμβουλίου

Σ. Ι. ΚΟΧΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΡΧΙΛΟΓΙΣΤΗΣ

Α. Γ. ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ